

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Karolínou Tylovou, LL.M. ve věci

žalobce: X
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod kaštany 245/10, 160 00 Praha

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem
zastoupen advokátem Mgr. Vlastimilem Škodou
sídlem Masarykovo nám. 193/20, 405 02 Děčín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 10. 2021, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 21. 10. 2021, č. j. X, se pro vady řízení zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem, odbor přestupkových agend (dále též „správní orgán I. stupně“),
ze dne 26. 5. 2021,
č. j. X. Žalobce byl tímto rozhodnutím uznán vinným, ze spáchání přestupků podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 a § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), neboť porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a § 6 odst. 8 téhož zákona. Přestupkového jednání se měl dopustit z nedbalosti tím, že dne 6. 2. 2021 v X hod. na silnici I/30 v ulici X č. X v Ústí nad Labem ve směru na Lovosice, při řízení motorového vozidla tovární značky X registrační značky X překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem, neboť v úseku, kde nejvyšší dovolená rychlost je 50 km/h, mu byla radarem naměřena rychlost 84 km/h. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši +/- 3 km/h, mu tedy byla jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 81 km/h. Prokazatelně tedy překročil rychlost v obci o 31 km/h. Dále jako řidič motorového vozidla nepředložil doklady na výzvu policisty ke kontrole - osvědčení o registraci vozidla.
2. Za spáchání těchto přestupků byla žalobci podle § 35 písm. b) a § 46 zákona č. 250/2016 Sb.,
o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“),
ve spojení § 125c odst. 5 písm. f) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 3 000 Kč
a současně mu byla podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
3. Současně bylo dle § 86 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky zastaveno řízení
ve věci přestupku podle § 16 odst. 2 zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, kterého se měl žalobce dopustit rovněž dne 6. 2. 2021, neboť správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že se uvedený skutek nestal.
4. Z předloženého spisového materiálu vyplynulo, že Policie České republiky dne 6. 2. 2021 učinila
u správního orgánu I. stupně oznámení o přestupku žalobce spočívajícího v překročení nejvyšší povolené rychlosti a nepředložení zelené karty a osvědčení o registraci vozidla. Součástí oznámení o přestupku byl rovněž úřední záznam o přestupku s výstupem z radaru Ramer 10c, k němuž byl přiložen ověřovací list a osvědčení o oprávnění k používání uvedeného zařízení zasahujícími policisty.

5. Na základě shromážděných podkladů vydal správní orgán I. stupně dne 22. 2. 2021 příkaz, kterým žalobce uznal vinným ze spáchání přestupků spočívajících v překročení nejvyšší povolené rychlosti a nepředložení osvědčení o registraci vozidla a zelené karty. Žalobce proti příkazu podal odpor prostřednictvím X, který se prezentoval jako jeho obecný zmocněnec. K podanému odporu však nepřiložil plnou moc k zastupování. Tu doplnil až k výzvě správního orgánu I. stupně.
6. Žádost o projednání věci mimo ústní jednání tak, že by byl spisový materiál doručen do datové schránky zmocněnce žalobce, byla zamítnuta. Na ústní jednání, které bylo k žádosti zástupce žalobce odročeno, se žalobce ani jeho zástupce bez předchozí omluvy nedostavili.
7. Dne 26. 5. 2021 vydal správní orgán I. stupně shora popsané rozhodnutí, kterým uznal žalobce vinným ze spáchání výše označených přestupků, a řízení ve věci přestupku spočívajícího v nepředložení zelené karty zastavil.
8. K blanketnímu odvolání, které žalobce ani na výzvu nedoplnil, přezkoumal prvostupňové rozhodnutí žalovaný. Ten se v napadeném rozhodnutí ztotožnil se závěry správního orgánu I. stupně a konstatoval, že na základě shromážděných podkladů nemá pochybnost o spáchání výše označených přestupků, a že řízení před správním orgánem I. stupně proběhlo v souladu s právními předpisy.
9. Ve včasné podané žalobě žalobce namítal, že spáchání přestupku spočívající v nepředložení osvědčení o registraci vozidla nebylo prokázáno. Nebylo ostatně ani prokázáno, že by byl žalobce vůbec vyzván k předložení osvědčení o registraci vozidla. Správní orgány vycházely toliko z úředního záznamu, ten však nebyl doplněn žádným dalším důkazním prostředkem. S odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu žalobce zdůraznil, že správní orgán není oprávněn postavit zjištění skutkového stavu jen na úředních záznamech.
10. I o spáchání druhého přestupku existuje dle žalobce důvodná pochybnost. Na výstupu z radaru je totiž místo přestupku vymezeno jako „obec mimo obec“. Není tedy zřejmé, zda bylo měřeno v obci, či mimo obec. Správní orgán I. stupně se dokazování místa přestupku a tomu, zda jde o obec ve smyslu silničního zákona, nevěnoval. Skutečnosti, že měření proběhlo mimo obec, přitom nasvědčuje GPS údaj o místě měření, z něž je zřejmé, že bylo měřeno mimo osídlenou část obce Ústí nad Labem, kde jsou z jedné strany stromy a z druhé strany potok. V napadeném rozhodnutí rovněž absentuje úvaha o tom, na základě čeho správní orgán dospěl k závěru, že bylo měřeno právě tam, kde ve výroku tvrdí.
11. Dále žalobce brojil proti identifikaci svého vozu. Z hlavního snímku z měření není zřejmé, o jaké vozidlo se jedná, když není rozeznatelná jeho registrační značka, barva či jiné znaky. Přesné údaje nelze vyčíst ani ze zvětšeniny fotografie, která má zobrazovat detail řidiče. Jediné místo, kde je čitelná registrační značka shodující se s registrační značkou vozidla žalobce, je malý náhledový snímek. Dle žalobce však tato fotografie není výřezem fotografie z hlavního snímku, ani ze snímku vpravo nahoře. To žalobce dovozoval z absence sněhových vloček na malém náhledovém snímku a rozdílného sklonu registrační značky na tomto snímku a na snímku hlavním. Tvrdil proto, že existuje důvodná pochybnost o tom, zda vozidlo, které policisté změřili, bylo skutečně vozidlem žalobce.

12. V dalším žalobním bodu žalobce namítal nepřezkoumatelnost správních rozhodnutí. Správní orgánu I. stupně tvrdí, že správnost měření zajišťuje přiložená šablona měření. Samotné přiložení šablony ale k závěru o správnosti měření nepostačí, když dále není hodnoceno, co bylo jejím přiložením zjištěno.
13. Žalobce konečně také tvrdil, že měření nebylo provedeno správně, neboť z návodu k obsluze rychloměru se podává, že měřicí vozidlo musí být ustaveno rovnoběžně s vozovkou. Radarová hlava je přitom pevně aretována tak, aby byla v odklonu 21° a fotoaparát je pak pevně aretován v odklonu 19°. Úhel odklonu bílé čáry ohraničující jízdní pruh však v daném případě nebyl 19°, a to ani při zohlednění tolerance $\pm 3^\circ$. Podle žalobce tedy bylo měřeno v rozporu s návodem k obsluze.
14. Závěrem žalobce vyjádřil nesouhlas se zveřejňováním svých osobních údajů a osobních údajů jeho právního zástupce na webu Nejvyššího správního soudu a požadoval naprostou anonymizaci rozhodnutí ve věci. Navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí zrušil, věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a žalobci přiznal náhradu nákladů řízení.
15. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě uvedl, že nemá důvod pochybovat o pravdivosti tvrzení uvedených v úředním záznamu, neboť v řízení nebylo zjištěno, že by měli zasahující policisté zájem na výsledku řízení. Oproti tomu žalobce má zájem na tom, aby nebyl uznán vinným ze spáchaného přestupku. Dodal, že žalobce během správního řízení nepředložil jediné tvrzení nebo důkaz, kterými by informace obsažené ve spisovém materiálu zpochybnil.
16. Dále žalovaný konstatoval, že místo spáchání přestupku bylo dostatečně označeno ve výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně pomocí přesné adresy v ulici Pražská 21 v Ústí nad Labem. V záznamu o měření jsou dále doloženy GPS souřadnice, z nichž je zřejmé, kde přesně na území města Ústí nad Labem bylo měření provedeno.
17. Žalovaný zdůraznil, že má překročení rychlosti v případě žalobce za prokázané zejména z pořízené fotodokumentace a ověřovacího listu. Na pořízené fotodokumentaci je viditelné celé vozidlo a je možné rozeznat i jeho registrační značku. Nejsou patrné ani jiné vady měření. S odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu pak dodal, že oznámení o přestupku obsahující záznam z radarového rychloměru je nutno považovat za plně dostačující důkaz, není-li v rámci přestupkového řízení účinně zpochybněno. Žalovaný navrhoval žalobu zamítnout s tím, že náhradu nákladů řízení nepožadoval.
18. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející přezkoumal krajský soud v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních námitek dle § 75 odst. 2 s. ř. s., kterými je soud v duchu dispoziční zásady vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
19. V první řadě se soud musel vypořádat s námitkou nepřezkoumatelnosti rozhodnutí. Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38, konstatoval, že zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy

pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Dle žalobce nepřezkoumatelnost rozhodnutí spočívá v tvrzení správního orgánu I. stupně: „*správnost měření, jak vyplývá z předloženého výstupu z radaru v době překročení rychlosti, je mimo jiné zajištěna přiloženou šablonou měření*“, neboť není zřejmé, co bylo přiložením šablony zjištěno. Význam citované věty ale bezpochyby spočívá v tom, že měření proběhlo správně, což lze zjistit mimo jiné z přiložené šablony, která svědčí o dodržení předepsaného úhlu měření, neboť potvrzuje správnost zobrazení radarového svazku. Je vhodné dodat, že správní orgán I. stupně se správností provedeného měření zabýval i přes naprostou pasivitu a absenci jakýchkoli námitek ze strany žalobce. Jeho vyjádření je správné, srozumitelné a pochopitelné. Rozhodně nelze tvrdit, že by mohlo zakládat nepřezkoumatelnost rozhodnutí.

20. Související námitka nesprávně provedeného měření je rovněž nedůvodná. Tvrzeními právního zástupce žalobce zpochybňujícími úhel měření se opakovaně zabýval Nejvyšší správní soud (např. v rozsudku ze dne 20. 2. 2020, č. j. 6 As 182/2019-38). Dospěl přitom k závěru, že geometrické analýzy a matematické výpočty přestupců zastoupených advokátem Mgr. Jaroslavem Topolem, či Mgr. Václavem Voříškem nejsou přesné a nemohou prokazovat úhel měření. Poukázat lze dále na precizní argumentaci v rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 19. 11. 2018, č. j. 33 A 16/2017-38, který při dokazování úhlu měření použil právě kontrolní šablonu, popř.

na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 7. 2018, č. j. 7 As 150/2018-36, dle něhož se správnost obdobných výpočtů přestupců nepotvrdila ani poté, co si správní orgány vyžádaly vyjádření autorizovaného metrologického střediska. Ve zde přezkoumávaném případě se žalobce navíc omezil pouze na konstatování, že úhel měření nebyl správný. Co jej k tomuto závěru vedlo, však již neuvedl a na podporu svých argumentů nepředložil žádný důkaz. Lze proto uzavřít, že žalobce důvodné pochybnosti o správnosti měření svými námitkami nevyvolal, neboť neprokázal, že je přiměřeně pravděpodobné, že se na správnost měření nelze pro existenci jakýchkoliv zvláštních okolností spolehnout.

21. V dalším žalobním bodu žalobce tvrdil, že z přiložené dokumentace nelze jednoznačně identifikovat jeho vozidlo. Na všech fotografiích založených ve spisu je však registrační značka vozidla zřetelně čitelná. Neobstojí proto ani tvrzení, že by zvětšená fotografie registrační značky nebyla výřezem z původního snímku. Je zřejmé, že se jedná o stejnou fotografii zachycující registrační značku X. Argumentace absencí sněhových vloček na výřezu hlavního snímku se tak jeví jako zcela absurdní. Nepřípadné je i tvrzení o jiném sklonu registrační značky. Ten je na první pohled stejný jako na hlavním snímku. Ani této námitce proto krajský soud nepřisvědčil.

22. Žalobce dále zpochybňoval správné zaznamenání místa spáchání přestupku a tvrdil, že měření rychlosti proběhlo mimo obec. V rozsudku ze dne 28. 5. 2015, č. j. 9 As 291/2014-39, považoval Nejvyšší správní soud místo určení „*na silnici I/15 v obci Chrástce*“ společně s časem „13:45“ hodin“ a způsobem spáchání přestupku za dostatečné. Obdobně v rozsudku ze dne 25. 6. 2015, č. j. 9 As 290/2014-53, považoval za dostačující specifikaci místa „*u obce Panenský Týnec na silnici I/7*“. V této věci „*městský úřad ve výroku vymezil místo spáchání přestupku číslem silnice*

a názvem blízké obce Panenský Týnec, bylo tedy zřejmé, že se jednalo o silnici první třídy mimo obec, kde je nejvyšší povolená rychlost 90 km/h, což také bylo ve výroku výslovně uvedeno“. V rozsudku ze dne 25. 3. 2015, č. j. 1 As 155/2014-36, se Nejvyšší správní soud spokojil s vymezením přestupku následujícím způsobem „dne 18. 5. 2013 okolo 11:10 hodin při řízení motorového vozidla jel na ulici Nádražní v Pardubicích rychlostí 104 km/h, čímž překročil v tomto místě nejvyšší dovolenou rychlost 80 km/h o 24 km/h, “, neboť v souhrnu s podklady pro vydání rozhodnutí, bylo postaveno najisto, kde ke spáchání deliktu došlo.

23. Z výše citované judikatury je zřejmé, že je podstatné, zda je místem spáchání přestupku velká obec, s komplikovanou dopravní situací, nebo malá obec bez označení ulic, a zejména pak, jestli je přesné určení místa rozhodné pro posouzení, zda došlo ke spáchání přestupku. Současně musí být specifikace skutku taková, že vylučuje záměnu s jiným skutkem (srov. s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 6. 2017, č. j. 10 As 66/2016-39).
24. Skutečnost, že se z výstupu z měřicího zařízení podává místo měření jako „*obec mimo obec*“ by mohla vznést pochybnost o skutečném místě v případě, že by toto nebylo dostatečně určité popsáno v rozhodnutí správního orgánu. Určení místa a času popsané ve výroku prvostupňového rozhodnutí ve znění „*dne 6. 2. 2021 v X hod. na silnici I/30 v ulici X č. X v Ústí nad Labem ve směru na Lovosice*“ je však jasné a souhlasí i se zápisem obsaženým v oznámení o přestupku a úředním záznamu ze dne 6. 2. 2022. Určení místa souhlasí i s GPS souřadnicemi uvedenými v záznamu o přestupku. Dle krajského soudu ze záznamu o přestupku jednoznačně vyplývá, že měření proběhlo v místě s nejvyšší povolenou rychlostí 50 km/h v Ústí nad Labem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2016, č. j. 7 As 179/2016-37).
25. Krajský soud však uznal jako důvodnou námitku, dle níž nebylo prokázáno porušení § 6 odst. 8 silničního zákona ze strany žalobce. V posuzovaném případě jediný podklad, který obsahuje zmínku o nepředložení uvedeného dokladu, je oznámení o přestupku ze dne 6. 2. 2021. V úředním záznamu ze stejného dne, který popisuje skutkový děj při kontrole, informace o nepředložení osvědčení o registraci vozidla uvedena není. V takovém případě tedy rozhodně nelze hovořit o uceleném řetězci důkazů, když jediné podklady, které sloužily k uznání žalobce vinným ze spáchání uvedeného přestupku, ani vzájemně nekorespondují.
26. Správní orgány žádné jiné důkazy, kterými by potvrdily správnost informace obsažené v oznámení o přestupku, neprovedly. Nabízel by se zejména výslechu zasahujících policistů, čímž by došlo k odstranění popsané nesrovnalosti ve shromážděných podkladech pro vydání rozhodnutí.
27. Na závěr soud poznamenává, že nesouhlas se zveřejňováním osobních údajů žalobce a jeho právního zástupce a požadavek na anonymizaci rozhodnutí ve věci není na místě v rozsudku vypořádávat, neboť se nejedná o žalobní body. Soud na okraj konstatuje, že publikace rozhodnutí na webových stránkách Nejvyššího správního soudu není v kompetenci krajského soudu.
28. Vzhledem k tomu, že soud shledal jednu z žalobních námitek důvodnou, napadené rozhodnutí žalovaného zrušil postupem podle § 78 odst. 1 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. pro vady řízení a věc mu podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil k dalšímu řízení, a to bez jednání v souladu s § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s.

29. V dalším řízení je žalovaný vysloveným právním názorem soudu vázán dle § 78 odst. 5 s. ř. s. Bude povinností správních orgánů znovu se věcí zabývat, přičemž k vyslovení viny za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu ve spojení s § 6 odst. 8 téhož zákona bude možné přistoupit pouze, bude-li nade vší pochybnost prokázáno, že žalobce osvědčení o registraci vozidla skutečně na výzvu policisty nepředložil.
30. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věta druhá a odst. 7 s. ř. s. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalobci by za normálních okolností příslušelo právo na náhradu nákladů řízení. V případě žalobce však shledal soud důvody zvláštního zřetele hodné ve smyslu § 60 odst. 7 s. ř. s. a rozhodl se žalobci náhradu nákladů řízení nepřiznat.
31. K nepřiznání náhrady nákladů řízení přistoupil soud na základě procesní strategie žalobce, resp. jeho zmocněnce, za jehož volbu je žalobce odpovědný a jehož chování je mu plně přičitatelné. Takovým chováním je v dané věci podání odporu bez podepsané plné moci, nedostavení se k ústnímu jednání, které bylo k žádosti zástupce žalobce odročeno, nebo podání blanketního odvolání proti prvnímu prvostupňovému rozhodnutí (tj. bez uvedení, v čem žalobce spatřuje rozpor s právními předpisy), které ani přes výzvu nebylo doplněno.
32. Procesní strategie žalobce, kterou byl evidentně sledován zánik odpovědnosti za spáchané přestupky, je dle názoru soudu zjevně zneužívající povahy. Podle soudu není náhodou, že obdobnou sofistickou procesní strategií volí zmocnitelé X v řízeních o přestupcích opakovaně. Důsledkem této strategie je prodlužování správního řízení.
33. Procesní strategie zvolená žalobcem, respektive jeho zmocněncem přitom může být důvodem zvláštního zřetele hodným, na jehož základě soud úspěšnému účastníku náhradu nákladů řízení nepřizná (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2019, č. j. 10 As 241/2019-36 či ze dne 6. 10. 2020, č. j. 10 As 259/2020-27). Procesní strategii žalobce a její zneužívající povahu proto soud hodnotí jako okolnost zvláštního zřetele hodnou, která odůvodňuje nepřiznání náhrady nákladů řízení, třebaže v meritu byl žalobce úspěšný.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 9. srpna 2022

Mgr. Karolína Tylová, LL.M.
samosoudkyně